

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ДНІПРОВСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ»**

**КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОЇ ТА СПЕЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ “СИЛА МАЙБУТНЬОГО”**

**ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА
В УМОВАХ ОСВІТНІХ ТРАНСФОРМАЦІЙ:
МОДЕЛІ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ**

Збірник тез доповідей
регіональної науково-практичної конференції
(м. Дніпро, 23 квітня 2026 року)

Дніпро, 2026

*Рекомендовано до друку Вченою радою
комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної
освіти» Дніпропетровської обласної ради»,
протокол Вченої ради № 13 від 13.05.2026 року*

Рецензенти:

Ольга Цокур, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри романо-германської філології та методики викладання іноземних мов Міжнародного університету;

Віктор Швидун, директор навчально-наукового інституту педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради», канд. пед. наук, доцент;

Любов Пасічник, доцент кафедри соціально-гуманітарної освіти комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради», канд. пед. наук, доцент.

Педагогіка партнерства в умовах освітніх трансформацій: моделі практичної реалізації: збірник тез доповідей учасників регіональної науково-практичної конференції (м. Дніпро, 23 квітня 2026 р.). Дніпро : КЗВО «ДАНУ» ДОР», 2026. 272 с.

У збірнику подаються тези доповідей учасників регіональної науково-практичної конференції «Педагогіка партнерства в умовах освітніх трансформацій: моделі практичної реалізації», що відбулася 23 квітня 2026 року в місті Дніпро на базі комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради». Тематика матеріалів охоплює ключові напрями розвитку педагогіки партнерства, зокрема організаційно-управлінські засади її впровадження, забезпечення ментального здоров'я і психологічної безпеки учасників освітнього процесу, використання цифрових освітніх середовищ, розвиток інклюзивної освіти та реалізацію партнерської взаємодії у вищій і післядипломній освіті.

Матеріали розміщено в авторській редакції. Відповідальність за зміст матеріалів, їхню відповідність вимогам чинного правопису і достовірність фактів та статистичних даних несуть автори.

Редакційна колегія

Тетяна Мотуз, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

Тетяна Дороніна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

Анжела Пісковенко, старший викладач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

Наталія Олефір, старший викладач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради».

Організаційний комітет

Віктор Сиченко, доктор наук з державного управління, професор, ректор комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

Марина Ватковська, кандидат філософських наук, доцент, проректор з науково-педагогічної та методичної роботи комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

Тетяна Мотуз, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»;

Світлана Лук'янченко, проєктна менеджерка проєкту «Митці згоди», директорка зі стратегічного розвитку ГО «Сила майбутнього»;

Ольга Сердюк, тренер-фасилітатор та координатор проєкту «Митці згоди»;

Анжела Пісковенко, старший викладач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради».

Олена Слободенюк, старший викладач кафедри загальної та спеціальної педагогіки комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради».

Карасьова Л. М. <i>Освітні технології та цифрові середовища як засіб реалізації партнерських моделей співпраці</i>	128
Кондратьєва Я. А. <i>Розвиток наставницької компетентності майбутніх учителів в умовах інклюзивної освіти як основа педагогіки партнерства</i>	131
Красовський В. С. <i>Використання цифрових лабораторій у природничому циклі як засіб формування партнерської взаємодії учасників освітнього процесу</i>	134
Кушнір Н. О. <i>Цифрові інструменти як засіб партнерської взаємодії в інклюзивній освіті</i>	137
Купрас В. В. <i>Цифрові технології як інструмент організації партнерської співпраці в освітньому процесі</i>	140
Мардарова І. К., Гуданич Н. М. <i>Роль цифрових платформ у забезпеченні партнерської взаємодії в закладі вищої освіти</i>	143
Пісковенко А. О. <i>Інтерактивні навчальні платформи як інструмент розвитку партнерської взаємодії у вищій освіті</i>	147
Савченко О. Л. <i>Тренінгові технології як засіб розвитку емоційного інтелекту у студентів змішаної форми навчання під час війни</i>	151
Старков В. І. <i>Трансформація інституційних механізмів та моделей регулювання штучного інтелекту в контексті розвитку освітніх технологій та цифрових середовищ</i>	153
Темченко О. С. <i>Цифрові середовища (ai, vr, ar, цифрові лабораторії) як засіб реалізації партнерських моделей співпраці на уроках фізики та астрономії</i>	156
Тимофєєва Л. Г. <i>Формування мовленнєвої компетентності учнів на засадах педагогіки партнерства</i>	161
Швидун В. М. <i>Застосування інноваційного педагогічного інструментарію у процесі розбудови суб'єкт-суб'єктної взаємодії учасників освітнього процесу</i>	164
Яценко А. А. <i>Педагогіка партнерства в епоху диджиталізації: інтеграція цифрових інструментів у взаємодію учасників освітнього процесу</i>	167

Список використаних джерел

1. Гевко І. В., Макаренко Л. Л., Сенківська Л. І., Шпильовий Ю. В. Механізми вдосконалення професійної підготовки здобувачів освіти засобами цифрових технологій. Науковий часопис національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 5 Педагогічні науки: реалії та перспективи. Збірник наукових праць / М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т імені М. П. Драгоманова. Випуск 86. Київ : Видавничий дім «Гільветика». 2022. С. 62-66.
2. Гончарова І.П. Цифрові технології в освіті як засіб покращення доступності та ефективності навчання URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/.pdf> (дата звернення: 12.04.2026)
3. Крамаренко І.С. Нормативні аспекти формування цифрових компетентностей у здобувачів освіти // Цифровізація освіти і науки в період російсько-української війни та відновлення України : оглядове видання / [упоряд.: Гуралюк А. Г., Коваленко В. В., Закатнов Д. О., Росток М. Л., Тарнавська С. В., Вараксіна Н. В., Шило О. А., Білоцерківець І. П., Жигалюк А. В.; наук. ред. Гуралюк А. Г.] ; НАПН України, ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського. Електрон. вид. Київ : ФОП Ямчинський О.В. 2025. С. 12-13.
4. Chocarro R., Cortiñas M., Marcos-Matás G. Teachers' attitudes towards chatbots in education: A Technology Acceptance Model approach considering the effect of social language, bot proactiveness, and users' characteristics. Educational Studies, 2023. № 49(2), 295–313.
5. Fernandes J., Machado J., Duarte J., Peixoto H. Innovative mobile solutions for visual and mobility disabilities: a comprehensive overview. Procedia Computer Science, Procedia Computer Science 251. 2024. P.p. 684–689.

РОЛЬ ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Мардарова І. К.

*Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Одеська область, Україна*

Гуданич Н. М.

*Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Одеська область, Україна*

Сучасний етап розвитку вищої освіти характеризується активною цифровізацією освітнього процесу, що зумовлює трансформацію традиційних форм взаємодії між його учасниками [2, с. 259]. Особливої актуальності набуває проблема забезпечення ефективної партнерської взаємодії між студентами, викладачами, адміністрацією та стейкхолдерами. Партнерська взаємодія передбачає рівноправну співпрацю, взаємоповагу, довіру, відповідальність та спільну участь у досягненні освітніх результатів. Водночас

традиційні форми організації освітнього процесу не завжди забезпечують належний рівень комунікації та співпраці, саме тому цифрові платформи стають важливим інструментом формування сучасного освітнього середовища, орієнтованого на партнерство [1].

Цифрові платформи в освіті являють собою інтегровані інформаційно-комунікаційні середовища, які забезпечують організацію освітнього процесу, ефективну комунікацію, спільну діяльність і управління освітнім процесом. До найбільш поширених належать системи управління навчанням (LMS), сервіси для відеоконференцій, хмарні технології та платформи для колективної роботи. Упровадження таких цифрових рішень не лише модернізує освітнє середовище, а й суттєво розширює можливості для налагодження партнерської взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу, що знаходить своє відображення у низці взаємопов'язаних напрямів, які комплексно впливають на якість освітньої комунікації та співпраці [4, с. 78].

Насамперед варто відзначити розширення комунікаційних можливостей. Завдяки цифровим платформам забезпечується безперервний зв'язок між викладачами та студентами незалежно від часу і місця їх перебування. Зокрема, використання систем управління навчанням (наприклад, Moodle або Google Classroom), месенджерів і сервісів відеоконференцій (Zoom, Microsoft Teams) дозволяє оперативно обмінюватися повідомленнями, проводити онлайн-консультації, обговорювати навчальні завдання та отримувати своєчасний зворотний зв'язок [3, с. 24]. У результаті формується відкритий освітній діалог, що є основою партнерських відносин.

Цифрові інструменти створюють сприятливі умови для організації колективної роботи студентів. Наприклад, використання Google Docs або Microsoft OneDrive дає змогу кільком учасникам одночасно працювати над спільним документом, редагувати його та коментувати в режимі реального часу. У межах проєктного навчання студенти можуть спільно розробляти презентації, дослідницькі проєкти чи аналітичні звіти, використовуючи онлайн-дошки (Padlet, Miro) або форуми для обговорення [5 с. 320]. Така взаємодія сприяє розвитку командної роботи, відповідальності та навичок конструктивної комунікації.

Водночас важливим аспектом є індивідуалізація освітнього процесу, яка природно доповнює можливості співпраці. Цифрові платформи дозволяють адаптувати освітній процес до індивідуальних потреб здобувачів освіти. Наприклад, студент може самостійно обирати темп опрацювання матеріалу в LMS, повторно переглядати відеолекції, виконувати завдання різного рівня складності або обирати зручний формат взаємодії з викладачем (чат, форум,

відеозустріч), що підвищує мотивацію до навчання та сприяє більш усвідомленій участі в освітньому процесі.

Разом із цим, цифровізація освітнього середовища забезпечує прозорість і відкритість освітнього процесу, що є важливою передумовою довіри та партнерства [4, с. 78]. Вільний доступ до навчальних матеріалів, силабусів, критеріїв оцінювання та результатів освітнього процесу через електронні платформи дозволяє студентам чітко розуміти вимоги та оцінювати власний прогрес. Наприклад, електронні журнали та системи оцінювання в LMS дають змогу відстежувати результати в режимі реального часу, що мінімізує непорозуміння та сприяє формуванню відповідального ставлення до результатів освітнього процесу.

У контексті зазначених змін особливої уваги набуває розвиток цифрової компетентності учасників освітнього процесу. Постійне використання цифрових інструментів у освітньому процесі – від створення мультимедійних презентацій до участі в онлайн-дискусіях – сприяє формуванню навичок ефективної роботи з інформацією, критичного мислення та цифрової комунікації. Зокрема, студенти набувають досвіду роботи з різними онлайн-сервісами, а викладачі – удосконалюють методики цифрового викладання, що загалом підвищує якість освітнього процесу та його відповідність сучасним вимогам [3, с. 24].

Узагальнюючи зазначене, варто підкреслити, що цифрові платформи зумовлюють трансформацію ролей учасників освітнього процесу. Зокрема, викладач поступово переходить від ролі транслятора знань до фасилітатора, модератора та партнера в організації освітнього процесу, тоді як студенти виступають активними суб'єктами освітньої діяльності, співтворцями знань. Водночас важливим напрямом розвитку партнерської взаємодії є залучення зовнішніх стейкхолдерів – роботодавців, експертів, випускників – до освітнього процесу за допомогою цифрових інструментів, що розширює можливості професійної підготовки здобувачів освіти та сприяє формуванню практично орієнтованих компетентностей.

Впровадження цифрових платформ супроводжується низкою викликів, серед яких: недостатній рівень цифрової компетентності учасників освітнього процесу; технічні обмеження та нерівний доступ до цифрових ресурсів; потреба у методичному супроводі використання цифрових інструментів; ризики формалізації взаємодії та зниження рівня міжособистісного спілкування. Подолання цих викликів потребує комплексного підходу, що включає підвищення кваліфікації педагогічних працівників, розвиток цифрової інфраструктури та формування культури цифрової взаємодії.

Отже, цифрові платформи відіграють ключову роль у забезпеченні партнерської взаємодії в закладах вищої освіти, виступаючи не лише інструментом організації навчання, а й важливим середовищем для розвитку академічного співробітництва. Вони створюють сприятливі умови для ефективної комунікації, спільної діяльності, відкритості та взаємної відповідальності всіх учасників освітнього процесу, що є основою формування довіри та взаємоповаги.

Їх системне використання сприяє трансформації освітнього середовища у напрямі більшої гнучкості, інтерактивності та студентоцентричності. Завдяки цифровим платформам посилюється активна роль здобувачів освіти як суб'єктів навчання, розширюються можливості для індивідуалізації освітніх траєкторій, а також підвищується рівень залученості студентів до спільної діяльності та прийняття освітніх рішень. Водночас змінюється і професійна роль викладача, який дедалі більше виступає як фасилітатор, тьютор і партнер у навчальному процесі.

Важливо підкреслити, що цифрові платформи відкривають нові можливості для інтеграції зовнішніх стейкхолдерів у освітній процес, зокрема роботодавців, експертів і випускників, що сприяє практичній спрямованості підготовки та підвищенню її відповідності вимогам сучасного ринку праці. Разом із тим ефективність застосування цифрових платформ значною мірою залежить від рівня сформованості цифрової компетентності учасників освітнього процесу, наявності належної технічної інфраструктури та методичного супроводу. Не менш важливими є готовність викладачів і студентів до впровадження інноваційних підходів, розвиток культури цифрової взаємодії та дотримання принципів академічної доброчесності в онлайн-середовищі.

Список використаних джерел

1. Геревенко А. М., Ільїна Т. В., Ібрагімова Л. А. Використання цифрових платформ для підвищення якості професійної освіти. *Академічні візії*. 2024. № 31. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.11442893>
2. Листопад О. А., Мардарова І. К., Листопад Н. Л. Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та їх інтеграція в освітню практику: історичний контекст і сучасні тенденції. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Педагогічні науки*. 2025. Вип. 2. № 58. С. 259–272. DOI: <https://doi.org/10.31376/2410-0897-2025-2-58-259-272>
3. Листопад О. А., Мардарова І. К., Листопад Н. Л. Особливості застосування мультимедійних технологій в процесі формування цифрової культури здобувачів вищої і фахової передвищої освіти. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Педагогічні науки*. 2024. Вип. 4 (56). С. 24–33. DOI: <https://doi.org/10.31376/2410-0897-2024-3-56-24-33>

4. Харченко І., Шищенко І. Інформаційно-освітнє середовище закладу вищої освіти як підґрунтя для формування інформаційно-цифрової культури майбутніх фахівців. *Людинознавчі студії. Серія: Педагогіка*. 2021. № 45. С. 78–84. DOI: 10.24919/2413-2039.13/45.11

5. Lystopad O, Mardarova I., Kniazheva I, Kudriavtseva O. Formation of the Operational Skills of Using Information and Communication Technologies in the Professional Activity of a Future Pedagogue. *Arab World English Journal (AWEJ) Special Issue on CALL Number 9*. July 2023 P.320–339. DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/awej/call9.22>

ІНТЕРАКТИВНІ НАВЧАЛЬНІ ПЛАТФОРМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

Пісковенко А. О.

КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР»

м. Дніпро, Дніпропетровська область, Україна

Поширення інтерактивних навчальних платформ у вищій освіті супроводжується суперечністю між технологічними можливостями цифрового середовища та реальним характером освітньої взаємодії. Безсумнівно, цифровізація освітнього процесу відіграє важливу роль у його модернізації, проте, попри значні ресурси, взаємодія між викладачем і здобувачами освіти переважно зберігає репродуктивний характер. Інакше кажучи, використання платформ здебільшого обмежується передаванням навчального контенту, що не дає змоги реалізувати принципи педагогіки партнерства. Упадає в око те, що інтерактивність, яка закладена в самій природі цифрового середовища, часто не переходить у площину реальної співпраці та діалогу. У цьому контексті доцільно з'ясувати, за яких умов інтерактивні платформи набувають статусу інструменту партнерської взаємодії.

Дослідження спрямоване на з'ясування дидактичного потенціалу інтерактивних навчальних платформ у розвитку партнерської взаємодії у вищій освіті та виявлення умов його реалізації.

Цифрові навчальні платформи постають як педагогічно організоване середовище, що безпосередньо впливає на якість освітньої взаємодії. У науковому дискурсі акцентовано, що електронне освітнє середовище має орієнтуватися на активну участь усіх суб'єктів навчання. Зокрема, «електронне освітнє середовище університету має забезпечувати активну взаємодію учасників освітнього процесу» [1, с. 3]. Крім того, у зарубіжних дослідженнях підкреслено, що «системи управління навчанням сприяють підвищенню залученості здобувачів освіти через організацію взаємодії,

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ДНІПРОВСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ»**

Кафедра загальної та спеціальної педагогіки

Наукове видання

**«ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА В УМОВАХ ОСВІТНІХ
ТРАНСФОРМАЦІЙ: МОДЕЛІ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»**

Збірник тез доповідей
регіональної науково-практичної конференції

Видано в авторській редакції

Відповідальні за випуск: Мотуз Т. В., Пісковенко А. О.

Технічний редактор: Пісковенко А. О.

Україна, 49006, м. Дніпро, вул. Володимира Антоновича, 70
тел.: +38-056-732-48-4

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ДНІПРОВСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ»**

**КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОЇ ТА СПЕЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «СИЛА МАЙБУТНЬОГО»**

Наукове видання

**ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА В УМОВАХ ОСВІТНІХ
ТРАНСФОРМАЦІЙ: МОДЕЛІ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ**

Збірник тез доповідей
регіональної науково-практичної конференції

Видано в авторській редакції

Відповідальні за випуск: Мотуз Т. В., Пісковенко А. О.

Технічний редактор: Пісковенко А. О.

Україна, 49006, м. Дніпро, вул. Володимира Антоновича, 70
тел.: +38-056-732-48-48